

ПОСЛЕДНИЯТ ден на Мартенските музикални дни донесе едно истинско тържество на нашето хорово изпълнителско изкуство — концерта на хор „Родина“ при Образцовото народно читалище „Зора“, с който този отличен състав с дългогодишни традиции и международно признание отразява тридесетгодишнината си. Концертът беше очакван с интерес и посрещнат с възторг от специалисти и широка слушателска аудитория, защото благодарение на високото си художествено равнище той се превърна в празник на родното изпълнителско изкуство и в паметно събитие за всички, на които хоровото дело е близко и скъпо.

Хор „Родина“ изпълни академични творби от различни стилове и епохи — от стари майстори, класици, романтици и български и чужди съвременни композитори. Представи се с четири състава: дамски, мъжки, камерен смесен и голям смесен хор. Тези два факта вече сами по себе си говорят недвусмислено за изпълнителските му възможности. Да се акцентира върху овладяността на гласовете на хористите, интонационната чистота, ритмическата прецизност, фразировката, дикцията, върху способността да се реализира пълноценно както една хармонична, така и една полифонична хорова фактура, би означавало да се даде едно-странчива оценка на неговото изпълнение. Защото хор „Родина“ вече е преодолял тези толкова съществени проблеми и е пристъпил към следващата, по-

висша фаза на хоровото музициране, чиято цел е пълното разкриване на замисъла на композитора чрез цялостно музикално-драматургично изграждане на творбата и постигане в резултат на него една внушителна по своята искреност и убедителност художествена истина. Хорът не само изпълнява акуратно разчетените нотки знаци, а сумира да извлече музиката

и пр. При интерпретацията им бяха намелени съответната емоционална гама, верният нюанс, подходящият акцент и цвят. Всяко произведение носеше свой стил, своя атмосфера и своеобразна прелесть.

Звуквата палитра и на четирите състава беше много богата и разнообразна. Силата на звука се използваше крайно пестеливо за сметка из едно ин-

и „Чудното хоро“ на Пипков при мъжкия хор, при някои песни за голям смесен хор преобладаваше една наситена, сочна, тембриста, блестяща (но пак овладяна) звучност на състава, продиктувана от характера на изпълняваните произведения: „Пристануша“ от Г. Златев — Черкин, „Лица прилика“ от Г. Димитров и „Те победиха“ от Шостакович. Силност към пи-

от партитурата, следствие на което изпълнението му се е превърнало във въздушно, завладяващо и урличащо изкуство.

Творбите в програмата бяха различни и по характер: интимно-лирични, битово-хумористични, лирико-психологични, геро-

тересно и нюансирано изразително пеене с различна интензивност и пълнота, с различен тембър. Трудно е да се посочат най-добрите постижения на хор „Родина“, защото програмата и на четирите състава беше поднесена в забележителен вид. Все пак ще се спра на някои от песните. При дамския хор най-отличителни бяха „Или си, скръб“ от Л. Комплер и „Лей се, студено поточе“ от Шефърд с тяхната изтънченост на проектирането. Сюитата сватбени песни от Бардош, при която се наложи подчертано национално-фолклорно и характеристично звучно, „Слана падна, Гане“ от Д. Христов с тънко просъздадения хумор и умело постигнатата кулминация. Мъжският състав се изяви най-убедително в мотета „Това е моята заповед“ от Талис, в мадригала „Миньон“ от Костелей и звукоизобразителната песен „Чудното хоро“ от Л. Пипков. Камерният смесен хор, който за първи път се появи на концертния подиум, показа редки качества при изпълнението на „Аве верум“ от Моцарт, „Късно лято“ от Мэйер и две миниатюти от Хиндемит. Докато при дамския, мъжкия и камерния смесен хор доминираше една по-камерна звучност (с изключение Сюитата на Бардош при дамския хор

рико-психологично тълкуване по лича в „Нами ми, нани, Дамяно“ от Л. Пипков и „Стани ми, майчо, отвори“ от Ф. Кутев. А вече справянето с толкова различни във всяко отношение творби свидетелствува за една извънредно висока изпълнителска култура, присъща на малко наши концертни състави.

Много са причините, които обуславят успеха на хора: сполучливият подбор на певците, целенасочената и упорита работа на диригента Атанас Димитров и на хормайсторите Румяна Вълчева, Хачик Мехранян, Величко Радков и Георги Коджаманов, на вокалия педагог Георги Делиганев и най-вече вкусът, музикалността и артистичността на главния диригент на хор „Родина“ Васил Анилузов — един от онези безспорно одарени хорови диригенти, който налага своето чувство за художествена мярка и своето артистично виждане при изпълнението на произведенията.

На юбилейния си концерт, включен в програмата на Мартенските музикални дни, хор „Родина“ бе в блестяща форма и демонстрира високи изпълнителски възможности и постижения. Концерти като неговия са редки събития и гордост за музикално-изпълнителското изкуство в нашата страна.

Агапия БАЛАРЕВА